

No. 37924. Multilateral

AGREEMENT FOR THE IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA OF 10 DECEMBER 1982 RELATING TO THE CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS. NEW YORK, 4 AUGUST 1995¹

RATIFICATION

Luxembourg

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Italy

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

No. 37924. Multilatéral

ACCORD AUX FINS DE L'APPLICATION DES DISPOSITIONS DE LA CONVENTION DES NATIONS UNIES SUR LE DROIT DE LA MER DU 10 DÉCEMBRE 1982 RELATIVES À LA CONSERVATION ET À LA GESTION DES STOCKS DE POISSONS DONT LES DÉPLACEMENTS S'EFFECTUENT TANT À L'INTÉRIEUR QU'AU-DELÀ DE ZONES ÉCONOMIQUES EXCLUSIVES (STOCKS CHEVAUCHANTS) ET DES STOCKS DE POISSONS GRANDS MIGRATEURS. NEW YORK, 4 AOÛT 1995¹

RATIFICATION

Luxembourg

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Italie

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

¹United Nations, *Treaty Series*, vol. 2167, I-37924 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 2167, I-37924.

RATIFICATION

European Community

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Sweden

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Finland

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Portugal

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Communauté européenne

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Suède

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Finlande

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Portugal

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Austria

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Netherlands

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Ireland

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

France

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Autriche

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Pays-Bas

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Irlande

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

France

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Spain

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Greece

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2003

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Germany

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Denmark

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Espagne

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Grèce

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2003

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Allemagne

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Danemark

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION

Belgium

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION IN RESPECT OF THE METROPOLITAN TERRITORY

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 December 2003

Date of effect: 18 January 2004

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 December 2003

RATIFICATION

Belgique

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

RATIFICATION À L'ÉGARD DU TERRITOIRE MÉTROPOLITAIN

Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 décembre 2003

Date de prise d'effet : 18 janvier 2004

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 décembre 2003

[DANISH TEXT – TEXTE DANOIS]

ERKLÆRING
VEDRØRENDE DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS KOMPETENCE
FOR SÅ VIDT ANGÅR SPØRGSMÅL HENHØRENDE UNDER AFTALEN OM
GENNEMFØRELSE AF BESTEMMELSERNE I DE FORENEDE NATIONERS
HAVRETSKONVENTION AF 10. DECEMBER 1982
VEDRØRENDE BEVARELSE OG FORVALTNING AF FÆLLES FISKEBESTANDE
OG STÆRKT VANDRENDE FISKEARTER

(Erklæring fremsat i henhold til artikel 47 i aftalen)

1. I artikel 47, stk. 1, i aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter bestemmes det, at bilag IX til konventionen (undtagen artikel 2, første punktum, og artikel 3, stk. 1) skal gælde tilsvarende for en international organisations deltagelse i aftalen i de tilfælde, hvor en sådan international organisation, jf. konventionens bilag IX, artikel 1, ikke har kompetence på alle de af aftalen omfattede områder.
2. Følgende stater er på nuværende tidspunkt medlemmer af Fællesskabet: Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Høllenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Størhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter finder, for så vidt angår den kompetence, der overføres til Det Europæiske Fællesskab, anvendelse på de områder, som traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab gælder for, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, navnlig betingelserne i dens artikel 227.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, som nævnte traktat ikke finder anvendelse på, og berører ikke de retsakter eller holdninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til aftalen på disse områders vegne og i deres interesse.
1. SPØRGSMÅL, HVOR FÆLLESSKABET HAR ENEKOMPETENCE
5. Fællesskabet understreger, at dets medlemsstater har overført kompetence til det for så vidt angår bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer. På dette område er det derfor Fællesskabet, der skal vedtage de relevante regler og forordninger (som medlemsstaterne håndhæver), og Fællesskabet, der har kompetence til at indgå bindende aftaler med tredjelande eller kompetente organisationer.

Fællesskabets kompetence gælder både for områder under national jurisdiktion og for det åbne hav.

6. Fællesskabet har den reguleringskompetence, der ifølge folkeretten udøves af et fartøjs flagstat, og kan således fastlægge de bevarings- og forvaltningsforanstaltninger for havfiskeriressourcer, der skal gælde for fartøjer, der sejler under medlemsstaternes flag; det har ligeledes kompetence til at sikre, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser til gennemførelse af nævnte foranstaltninger.
7. Bestemmelser, der gælder for skibsførere og andre ansvarlige på fiskerfartøjer, f.eks. nægtelse, tilbagetrækning eller suspension af tilladelser til at udøve disse erhverv, henhører dog under medlemsstaternes kompetence i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Bestemmelserne vedrørende flagstatens udøvelse af jurisdiktion over højsøfartøjer, navnlig bestemmelserne om overtagelse af kontrollen med eller frigivelse af fiskerfartøjer foretaget af andre medlemsstater end fartøjets flagstat, det internationale samarbejde vedrørende håndhævelse samt gen-erhvervelse af kontrollen med egne fartøjer, henhører under medlemsstaternes kompetence under overholdelse af Fællesskabets lovgivning.

II. SPØRGSMÅL HVOR BÅDE FÆLLESSKABET OG MEDLEMSSTATERNE HAR KOMPETENCE

8. Fællesskabet deler sin kompetence med medlemsstaterne på følgende områder, der er omfattet af aftalen: udviklingslandenes krav, videnskabelig forskning, havnestatsforanstaltninger og bestemmelser vedrørende stater, der ikke er medlemmer af regionale fiskeriorganisationer, eller som ikke er parter i aftalen.

Følgende bestemmelser i aftalen gælder både for Fællesskabet og dets medlemsstater:

- almindelige bestemmelser: (artikel 1, 4 og 34-50)
- bilæggelse af tvister: (DEL VIII).

**FORTOLKENDE ERKLÆRINGER AFGIVET AF FÆLLESSKABET OG DETS
MEDLEMSSTATER VED RATIFIKATION AF AFTALEN**

1. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er af den opfattelse, at udtrykkene "geographical particularities", "specific characteristics of the sub-region or region", "socio-economic geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea" eller tilsvarende udtryk, der bruges til at beskrive et geografisk område, ikke berører staternes folkeretlige rettigheder og pligter.
2. Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne er enige om, at intet i denne aftale kan fortolkes i modstrid med folkerettens grundsætning om havets frihed.
3. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er af den opfattelse, at udtrykket "States whose nationals fish on the high seas" ikke kan danne grundlag for en ny jurisdiktion, der er baseret på højsøfiskernes nationalitet og ikke på princippet om flagstatsjurisdiktion.
4. Aftalen giver ikke nogen stat ret til at videreføre eller anvende ensidige foranstaltninger i løbet af den overgangsperiode, der er nævnt i artikel 21, stk. 3. Hvis der ved udløbet heraf ikke er opnået enighed, skal staterne udelukkende følge bestemmelserne i aftalens artikel 21 og 22.
5. Efter Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters opfattelse skal artikel 21 forstås således, at hvis flagstaten erklærer, at den i henhold til artikel 19 vil udøve sin jurisdiktion over et fiskerfartøj, der sejler under dens flag på åbent hav, kan den inspicerende stats myndigheder ikke påberåbe sig nogen yderligere beføjelser i forhold til fartøjet under henvisning til artikel 21.

Enhver tvist i denne forbindelse skal bilægges ifølge bestemmelserne i del VIII i aftalen. Ingen stat kan påberåbe sig sådanne tvister som begrundelse for fortsat at kontrollere et fartøj, som ikke sejler under dens flag.

Desuden anser Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, at ordet "ulovlige" i aftalens artikel 21, stk. 18, bør fortolkes på baggrund af aftalen som helhed, herunder navnlig artikel 4 og 35.

6. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater erklærer på ny, at alle stater bør afholde sig fra i deres forbindelser at anvende trusler eller magt i overensstemmelse med folkerettens almindelige principper, De Forenede Nationers pagt og De Forenede Nationers havretskonvention.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater understreger endvidere, at den i artikel 22 nævnte magtanvendelse er en undtagelsesforanstaltning, der kun kan træffes under streng overholdelse af proportionalitetsprincippet, og at den inspicerende stat ved misbrug vil kunne drages til ansvar ifølge folkeretten. Ethvert tilfælde af overtrædelse skal afgøres med fredelige midler og ifølge de gældende procedurer for bilæggelse af tvister.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater mener desuden, at de relevante vilkår og betingelser for at borde og foretage inspektioner skal uddybes under hensyn til de relevante principper i folkeretten inden for rammerne af de berørte regionale og lokale fiskeriforvaltningsorganisationer og arrangementer.

7. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er af den opfattelse, at flagstaten ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 21, stk. 6, 7 og 8, kan være underkastet kravene i sit retssystem, ifølge hvilke de retsforfølgende myndigheder selv kan afgøre, om der skal indledes retsforfølgning, under hensyn til alle sagens kendsgerninger. Beslutninger, som flagstaten træffer på grundlag af sådanne krav, kan ikke fortolkes som en manglende reaktion eller manglende indgriben.

[SPANISH TEXT – TEXTE ESPAGNOL]

**DECLARACIÓN
RELATIVA A LA COMPETENCIA DE LA COMUNIDAD EUROPEA
EN LAS MATERIAS CUBIERTAS POR EL ACUERDO SOBRE LA APLICACIÓN DE
LAS DISPOSICIONES DE LA CONVENCIÓN DE LAS NACIONES UNIDAS SOBRE
EL DERECHO DEL MAR DE 10 DE DICIEMBRE DE 1982 RELATIVAS A LA
CONSERVACIÓN Y ORDENACIÓN DE LAS POBLACIONES DE PECES
TRANZONALES Y LAS POBLACIONES DE PECES ALTAMENTE MIGRATORIOS**

(Declaración realizada de conformidad con el artículo 47 del Acuerdo)

1. El apartado 1 del artículo 47 del Acuerdo sobre la aplicación de las disposiciones de la Convención de las Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar relativas a la conservación y ordenación de las poblaciones de peces transzonales y las poblaciones de peces altamente migratorios establece que en los casos en que una organización internacional recogida en el artículo 1 del Anexo IX de la Convención no tenga competencia sobre todas las materias que abarca el Acuerdo, se aplicará *mutatis mutandis* el Anexo IX de la Convención (a excepción de la primera frase del artículo 2 y del apartado 1 del artículo 3) a la participación de dicha organización internacional en el Acuerdo.
 2. Los actuales miembros de la Comunidad son el Reino de Bélgica, el Reino de Dinamarca, la República Federal de Alemania, la República Helénica, el Reino de España, la República Francesa, Irlanda, la República Italiana, el Gran Ducado de Luxemburgo, el Reino de los Países Bajos, la República de Austria, la República Portuguesa, la República de Finlandia, el Reino de Suecia y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte.
 3. El Acuerdo sobre la aplicación de las disposiciones de la Convención de las Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar relativas a la conservación y ordenación de las poblaciones de peces transzonales y las poblaciones de peces altamente migratorios se aplicará, en lo referente a las competencias transferidas a la Comunidad Europea, a los territorios en los que se aplica el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea y conforme a las condiciones recogidas en el Tratado, en particular, en su artículo 227.
 4. La presente Declaración no es aplicable a los territorios de los Estados miembros en los que no se aplica el Tratado, sin perjuicio de los actos o posiciones que puedan adoptar los Estados miembros en el marco del Acuerdo en nombre y en interés de dichos territorios.
- I. ASUNTOS EN LOS QUE LA COMUNIDAD TIENE COMPETENCIA EXCLUSIVA
5. La Comunidad recuerda que los Estados miembros le han transferido la competencia de la conservación y ordenación de recursos marinos vivos; de ahí que, en este ámbito, corresponda a la Comunidad adoptar las normas pertinentes (que los Estados miembros hacen cumplir) y, dentro de su competencia, asumir compromisos exteriores con terceros países u organizaciones competentes.

La competencia de la Comunidad es aplicable tanto respecto de las aguas bajo jurisdicción nacional en materia de pesca como de las aguas de alta mar.

6. La Comunidad disfruta de la competencia de regulación reconocida por el Derecho internacional al Estado del pabellón de un barco para determinar las medidas de conservación y ordenación de los recursos marinos pesqueros aplicables a los buques que navegan bajo pabellón de los Estados miembros y para garantizar que los Estados miembros adopten disposiciones que permitan la aplicación de las citadas medidas.
7. No obstante, las medidas aplicables a los patrones y a otros oficiales de los buques pesqueros (por ejemplo denegación, retirada o suspensión de autorizaciones para ejercer como tales) forman parte de las competencias de los Estados miembros, conforme a su legislación nacional.

Las medidas relativas al ejercicio de la jurisdicción del Estado del pabellón sobre sus buques en alta mar, en particular disposiciones como las relacionadas con la asunción o cesión del control de los buques pesqueros por parte de Estados miembros que no sean el Estado del pabellón, la cooperación internacional respecto a la aplicación y la recuperación del control de sus buques, son competencia de los Estados miembros, dentro del respeto del Derecho comunitario.

II. MATERIAS EN LAS QUE TIENEN COMPETENCIA LA COMUNIDAD Y SUS ESTADOS MIEMBROS

8. La Comunidad comparte la competencia con sus Estados miembros en las siguientes materias cubiertas por el Acuerdo: *necesidades de los Estados en desarrollo, investigación científica, medidas del Estado del puerto y medidas adoptadas respecto a Estados no miembros de las organizaciones pesqueras regionales y no firmantes del Acuerdo.*

Las siguientes disposiciones del Acuerdo se aplican tanto a la Comunidad como a los Estados miembros:

- Disposiciones generales: (Artículos 1, 4 y 34 a 50)
 - Resolución de litigios: (Parte VIII).
-

**DECLARACIONES INTERPRETATIVAS DEPOSITADAS POR LA COMUNIDAD Y
SUS ESTADOS MIEMBROS EN EL MOMENTO DE LA RATIFICACIÓN
DEL ACUERDO**

1. La Comunidad Europea y sus Estados miembros consideran que los términos "particularidades geográficas", "características específicas de la subregión o región", "factores socioeconómicos, geográficos y medioambientales", "características naturales del mar" o cualquier otro término similar empleado para referirse a una región geográfica no prejuzgan los derechos y deberes de los Estados en virtud del Derecho Internacional.
2. La Comunidad Europea y sus Estados miembros entienden que ninguna disposición del presente Acuerdo podrá interpretarse de forma contraria a la libertad de las aguas de alta mar, reconocida por el Derecho Internacional.
3. La Comunidad Europea y sus Estados miembros entienden que la expresión "Estados cuyos nacionales pescan en alta mar" no debe proporcionar nuevos fundamentos para la jurisdicción basada en la nacionalidad de personas que practican la pesca en alta mar diferente del principio de jurisdicción del Estado del pabellón.
4. El Acuerdo no concede a ningún Estado el derecho a mantener o aplicar medidas unilaterales durante el período transitorio a que se refiere el apartado 3 del artículo 21. Por consiguiente, tras dicho período, en caso de no alcanzarse ningún acuerdo, los Estados actuarán únicamente de conformidad con las disposiciones que figuran en los artículos 21 y 22 del Acuerdo.
5. En lo referente a la aplicación del artículo 21, la Comunidad Europea y sus Estados miembros entienden que, cuando el Estado del pabellón declare que tiene intención de ejercer su autoridad, de conformidad con las disposiciones del artículo 19, sobre un buque pesquero que navegue bajo su pabellón, las autoridades del Estado que lleva a cabo la inspección no tratarán de ejercer autoridad alguna sobre dicho buque al amparo de las disposiciones del artículo 21.

Cualquier conflicto relacionado con este tema deberá resolverse de conformidad con los procedimientos establecidos en la Parte VIII del Acuerdo. Ningún Estado recurrirá a este tipo de litigio con la intención de retener bajo su control un buque que no navegue bajo su pabellón.

La Comunidad Europea y sus Estados miembros consideran, además, que la palabra "lícitas" que figura en el apartado 18 del artículo 21 del Acuerdo debería interpretarse a tenor del Acuerdo en su conjunto y, en particular, de sus artículos 4 y 35.
6. La Comunidad Europea y sus Estados miembros reiteran que todos los Estados deberán abstenerse, en sus relaciones, de recurrir o amenazar con recurrir a la fuerza, de acuerdo con los principios generales del Derecho Internacional, la Carta de las Naciones Unidas y la Convención de las Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar.

Además, la Comunidad Europea y sus Estados miembros subrayan que el uso de la fuerza tal como se contempla en el artículo 22 constituye una medida excepcional que deberá basarse en el respeto más riguroso del principio de proporcionalidad y que todo abuso de éste implicará la responsabilidad internacional del Estado de la inspección. Los casos de inobservancia se resolverán por medios pacíficos, y de conformidad con los procedimientos aplicables a la solución de litigios.

Además, la Comunidad Europea y sus Estados miembros consideran que las modalidades y condiciones adecuadas para el abordaje y la inspección tendrían que seguirse elaborando de conformidad con los principios aplicables del Derecho Internacional en el marco de las organizaciones y acuerdos de pesca regionales y subregionales adecuados.

7. La Comunidad Europea y sus Estados miembros entienden que en la aplicación de las disposiciones de los apartados 6, 7 y 8 del artículo 21, el Estado del pabellón podrá basarse en los requisitos que imponga su sistema jurídico, con arreglo a los cuales la parte acusadora sea competente para decidir si entabla o no una acción judicial a tenor de todos los hechos concurrentes en un caso. Las decisiones del Estado del pabellón basadas en los mencionados requisitos no deberán interpretarse como falta de respuesta o como inacción.

[SWEDISH TEXT – TEXTE SUÉDOIS]

**FÖRKLARING OM
EUROPEISKA GEMENSKAPENS BEHÖRIGHET
NÄR DET GÄLLER FRÅGOR SOM STYRS AV AVTALET OM
GENOMFÖRANDE AV DE BESTÄMMELSER I FÖRENTA NATIONERNAS
HAVSRÄTTSKONVENTION AV DEN 10 DECEMBER 1982
SOM RÖR BEVARANDE OCH FÖRVALTNING AV
GRÄNSÖVERSKRIDANDE OCH LÅNGVANDRANDE FISKBESTÅND**

(förklaring enligt artikel 47 i avtalet)

1. Enligt artikel 47.1 i avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd skall, i de fall då en internationell organisation som avses i artikel 1 i bilaga IX i konventionen inte har behörighet i alla de frågor som styrs av detta avtal, bilaga IX till konventionen också tillämpas för en sådan internationell organisations deltagande i detta avtal (med undantag av artikel 2 första meningen och artikel 3.1)
2. Gemenskapens nuvarande medlemmar är Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Grekiska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland.
3. Avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd skall, med hänsyn till den behörighet som har överförts till Europeiska gemenskapen, tillämpas på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen gäller och enligt de villkor som föreskrivs i fördraget, särskilt artikel 227 i detta.
4. Denna förklaring är inte tillämplig för de territorier i medlemsstaterna där fördraget inte gäller, och den påverkar inte berörda medlemsstaters handlingar eller ståndpunkter inom avtalets ram på dessa territoriers vägnar eller i deras intresse.
1. OMRÅDEN AVSEENDE VILKA GEMENSKAPEN HAR EXKLUSIV BEHÖRIGHET
5. Gemenskapen poängterar att dess medlemsstater har överfört behörigheten till gemenskapen när det gäller bevarande och förvaltning av marina levande tillgångar. Följaktligen är det gemenskapens sak att på detta område anta lämpliga regler och förordningar (vilka medlemsstaterna skall genomföra) och att inom sin kompetens inleda yttre förbindelser med tredje stater eller behöriga organisationer.

Denna kompetens tillämpas med avseende på vatten under nationell jurisdiktion över fiske och på det fria havet.

6. Gemenskapen har den normerande behörighet som enligt internationell rätt tillåter ett fartygs flaggstat att fastställa åtgärder för bevarande och förvaltning av marina fisketillgångar som är tillämpliga på fartyg som för medlemsstatens flagg och att säkerställa att medlemsstaterna antar bestämmelser som möjliggör genomförandet av nämnda åtgärder.
7. Icke desto mindre faller åtgärder som tillämpas på befälhavaren och andra befäl på ett fiskefartyg, t.ex. avslag, återkallelse eller tillfälligt upphävande av bemyndiganden för sådan tjänst, inom medlemsstaternas kompetens i enlighet med deras nationella lagstiftning.

Åtgärder i samband med utövandet av flaggstatens jurisdiktion över sina fartyg på det fria havet, särskilt sådana bestämmelser som de som gäller när stater som inte är flaggstat tar eller lämnar över kontrollen över ett fiskefartyg samt internationellt samarbete när det gäller verkställighet och återställande av kontrollen över deras fartyg, ingår i medlemsstaternas kompetens i överensstämmelse med gemenskapsrätten.

II. OMRÅDEN PÅ VILKA BÅDE GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER HAR BEHÖRIGHET

8. Gemenskapen delar behörighet med sina medlemsstater på följande områden som regleras i detta avtal: utvecklingsstaternas behov, vetenskaplig forskning, hamnstaters åtgärder och åtgärder som vidtas gentemot icke-medlemmar i regionala fiskeorganisationer och icke-avtalslutande parter.

Följande bestämmelser i avtalet tillämpas både på gemenskapen och dess medlemsstater:

- Allmänna bestämmelser: (Artiklarna 1, 4 och 34-50).
 - Twistlösning: (Del VIII).
-

**TOLKNINGSFÖRKLARINGAR SOM DEPONERATS AV GEMENSKAPEN OCH
DESS MEDLEMSSTATER VID RATIFICERINGEN AV AVTALET**

1. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att termerna "geografiska egenheter", "underregionens eller regionens särdrag", "socioekonomiska geografiska och miljöfaktorer", "detta havs naturliga egenskaper" och varje liknande term som används med avseende på en geografisk region, inte påverkar staternas rättigheter och skyldigheter enligt internationell rätt.
2. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att bestämmelserna i detta avtal inte får tolkas så att de kommer i konflikt med principen om frihet på det fria havet, som har erkänts av internationell rätt.
3. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att termen "Stater vars medborgare bedriver fiske i det fria havet" inte skall utgöra någon ny grund för jurisdiktion baserad på medborgarskapet för de personer som utövar fiske i det fria havet i stället för principen om flaggstatens jurisdiktion.
4. Avtalet tillerkänner inte någon stat rätten att upprätthålla eller tillämpa ensidiga åtgärder under den övergångsperiod som anges i artikel 21.3. Därefter, om inte något avtal har träffats, skall stater handla enbart i enlighet med artiklarna 21 och 22 i avtalet.
5. Angående tillämpningen av artikel 21 anser Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att när en flaggstat förklarar att den avser att utöva sin myndighet, i enlighet med artikel 19, över ett fiskerfartyg som för dess flagg, skall den inspekterande statens myndigheter inte utge sig för att ha något ytterligare bemyndigande enligt artikel 21 över ett sådant fartyg.

Varje tvist som hänför sig till denna fråga skall lösas i enlighet med de förfaranden som anges i del VIII i avtalet. Ingen stat får åberopa ett sådant slag av tvist för att behålla kontroll över ett fartyg som inte för dess flagg.

Dessutom finner Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att ordet "olagliga" i artikel 21.16 i avtalet bör tolkas mot bakgrund av hela avtalet, särskilt artiklarna 4 och 35 i detta.

6. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater upprepar att alla stater i sina förbindelser skall avstå från hot om eller användande av tvångsåtgärder i enlighet med allmänna principer för internationell rätt, Förenta nationernas stadga och Förenta nationernas havsrättskonvention.

Dessutom understryker Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att användande av sådana tvångsåtgärder som anges i artikel 22 utgör en exceptionell åtgärd som måste ha sin grund i den mest rigorösa efterlevnad av proportionalitetsprincipen och att allt missbruk därav kommer att medföra att den inspekterande staten blir internationellt ansvarig. Varje fall av bristande efterlevnad skall lösas med fredliga medel och i enlighet med tillämpliga förfaranden för att lösa tvister.

Vidare finner Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att de relevanta villkoren och förutsättningarna för bordande och inspektion bör utarbetas ytterligare i enlighet med relevanta principer för internationell rätt inom ramen för lämpliga regionala och underregionala organisationer och överenskommelser för fiskeriförvaltning.

7. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 21.6-21.8 får flaggstaten förlita sig på de krav i sitt rättssystem enligt vilka åklagarmyndigheterna äger rätt att besluta om åtal skall väckas eller ej mot bakgrund av alla fakta i det enskilda fallet. Sådana beslut av flaggstaten som baserats på sådana krav skall inte betraktas som underlåtenhet att reagera eller att vidta åtgärder.

[FINNISH TEXT – TEXTE FINNOIS]

**EUROOPAN YHTEISÖN TOIMIVALTA KOSKEVA
ILMOITUS HAJALLAAN OLEVIEN KALAKANTOJEN JA LAAJASTI VAELTAVIEN
KALAKANTOJEN SÄILYTTÄMISTÄ JA HOITOA KOSKEVIEN
10 PÄIVÄNÄ JOULUKUUTA 1982 TEHDYN YHDISTYNEIDEN KANSAKUNTIEN
MERIOIKEUSYLEISSOPIMUKSEN MÄÄRÄYSTEN
TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA TEHDYN
SOPIMUKSEN PIIRIIN KUULUVIEN ASIOIDEN OSALTA**

(sopimuksen 47 artiklan nojalla annettu ilmoitus)

1. Hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen 47 artiklan 1 kappaleessa määrätään, että tapauksissa, joissa yleissopimuksen IX liitteessä 1 artiklassa tarkoitetulla kansainvälisellä järjestöllä ei ole toimivaltaa kaikissa tämän sopimuksen piiriin kuuluvissa asioissa, sovelletaan tällaisen kansainvälisen järjestön osallistumiseen tähän sopimukseen soveltuvin osin yleissopimuksen IX liitettä (lukuun ottamatta 2 artiklan ensimmäistä virkettä ja 3 artiklan 1 kappaletta).
 2. Yhteisön jäsenet ovat tällä hetkellä Belgian kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Irlanti, Italian tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Portugalin tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.
 3. Hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehtyä sopimusta sovelletaan Euroopan yhteisölle siirretyn toimivallan osalta alueisiin, joihin sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta siinä, erityisesti sen 227 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
 4. Tätä ilmoitusta ei sovelleta jäsenvaltioiden alueisiin, joihin mainittua perustamissopimusta ei sovelleta, eikä se rajoita asianomaisten jäsenvaltioiden mahdollisia toimia tai kannanottoja sopimuksen yhteydessä kyseisten alueiden puolesta niiden etujen suojelemiseksi.
- 1 **ASIAT, JOISSA YHTEISÖLLÄ ON YKSINOMAINEN TOIMIVALTA**
5. Yhteisö ilmoittaa, että sen jäsenvaltiot ovat siirtäneet sille toimivallan merien kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevissa asioissa. Siten tällä alalla yhteisö päättää asiaankuuluvista säännöistä ja säännöksistä (jotka jäsenvaltiot panevat täytäntöön) ja sopii toimivaltansa rajoissa sitoumuksista kolmansien valtioiden tai toimivaltaisten järjestöjen kanssa.

Tämä toimivalta koskee kansalliseen kalastuslainkäyttövaltaan kuuluvia alueita sekä aavaa merta.

6. Yhteisö käyttää sääntelyä koskevaa toimivaltaa, joka kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluu aluksen lippuvaltiolle, määrätäkseen jäsenvaltioiden lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavista merten kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevista toimenpiteistä ja varmistaakseen sen, että jäsenvaltiot antavat määräyksiä kyseisten toimenpiteiden täytäntöön panemisen mahdollistamiseksi.
7. Kalastusalusten päälliköihin ja muuhun päällystöön sovellettavat toimenpiteet, kuten tällaisen toimen hoitamiseen tarvittavan luvan epääminen, peruuttaminen ja keskeyttäminen, kuuluvat kuitenkin jäsenvaltioiden toimivaltaan niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Lippuvaltion aluksiinsa aavalla merellä soveltamaan lainkäyttövaltaan kuuluvat toimenpiteet, erityisesti määräykset siitä, että muu valtio kuin lippuvaltio ottaa kalastusalukset valvontaansa tai luopuu siitä, täytäntöönpanoa koskevasta kansainvälisestä yhteistyöstä sekä siitä, että valtio saa aluksensa takaisin valvontaansa, kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

II ASIAT, JOISSA SEKÄ YHTEISÖLLÄ ETTÄ SEN JÄSENVALTIOILLA ON TOIMIVALTA

8. Yhteisö jakaa toimivallan jäsenvaltioidensa kanssa seuraavissa tämän sopimuksen piiriin kuuluvissa asioissa: kehitysmaiden vaatimukset, tieteellinen tutkimus, satamavaltioiden toimenpiteet ja alueellisiin kalastusjärjestöihin kuulumattomien sekä sopimukseen kuulumattomien osalta hyväksytyt toimenpiteet.

Seuraavat sopimuksen määräykset soveltuvat sekä yhteisöön että sen jäsenvaltioihin:

- yleismääräykset: (1, 4 ja 34 - 50 artikla)
- riitojenratkaisu: (VIII osa).

**YHTEISÖN JA SEN JÄSENVALTIOIDEN PUOLESTA RATIFIOINNIN YHTEYDESSÄ
TALLETTAMAT SOPIMUKSEN TULKINTAA KOSKEVAT LAUSUMAT**

1. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että käsitteillä "maantieteelliset erityispiirteet", "alueen tai osa-alueen erityisominaisuudet", "yhteiskunnallis-taloudelliset maantieteelliset ja ympäristölliset tekijät", "kyseisen meren luonnonominaisuudet" tai muilla samankaltaisilla, maantieteelliseen alueeseen viitattaessa käytetyillä käsitteillä ei rajoiteta kansainvälisen oikeuden mukaisia valtioiden oikeuksia ja velvollisuuksia.
2. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että mitään tämän sopimuksen määräystä ei voida tulkita sillä tavalla, että tulkinta olisi ristiriidassa kansainvälisen oikeuden tunnustaman aavan meren vapautta koskevan periaatteen kanssa.
3. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että käsite "valtiot, joiden kansalaiset kalastavat aavalla merellä" ei luo mitään uusia aavalla merellä kalastavien henkilöiden kansalaisuudesta aiheutuvia perusteita lainkäyttövallalle, jotka ohittaisivat lippuvaltion lainkäyttövallan periaatteen.
4. Sopimus ei anna millekään valtiolle oikeutta ylläpitää tai soveltaa yksipuolisia toimenpiteitä 21 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettuna siirtymävaiheen aikana. Jos yhteisymmärrystä ei saavuteta, valtioiden on sen jälkeen toimittava ainoastaan sopimuksen 21 ja 22 artiklassa olevien määräysten mukaisesti.
5. Sopimuksen 21 artiklan soveltamisen osalta Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että lippuvaltion julistaessa aikovansa käyttää 19 artiklan määräysten mukaisesti valtaansa kyseisen valtion lipun alla purjehtivaan kalastusalukseen, tarkastavan valtion viranomaiset eivät 21 artiklan määräysten nojalla pyri käyttämään pitemmälle menevää valtaa kyseiseen alukseen.

Kaikki tältä osin ilmenevät riidat on ratkaistava sopimuksen VIII osassa määrättyjen menettelyjen mukaisesti. Mikään valtio ei tällaisen riidan perusteella voi pitää valvonnassaan alusta, joka ei purjehdi sen lipun alla.

Lisäksi Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot katsovat, että sanaa "laiton" sopimuksen 21 artiklan 18 kappaleessa olisi tulkittava koko sopimus ja etenkin sen 4 ja 35 artikla huomioon ottaen.

6. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot muistuttavat, että kaikkien valtioiden on keskinäisissä suhteissaan pidättäydyttävä voimankäytöllä uhkaamisesta tai voimankäytöstä kansainvälisen oikeuden, Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen yleisten periaatteiden mukaisesti.

Lisäksi Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot korostavat, että 22 artiklassa tarkoitettu voimankäyttö on poikkeustoimi, jonka on perustuttava suhteellisuusperiaatteen tarkalle noudattamiselle ja jonka väärinkäyttö asettaa tarkastavan valtion kansainväliseen vastuuseen. Kaikki tältä osin tapahtuvat rikkomukset on ratkaistava rauhanomaisin keinoin ja käytettävissä olevien riitojen ratkaisua koskevien menettelyjen mukaisesti.

Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot katsovat myös, että alukseen nousua ja sen tarkastusta koskevia sääntöjä olisi edelleen kehitettävä asiaankuuluvien kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaan asianomaisten alueiden ja osa-alueiden kalastusjärjestöjen ja -järjestelyiden piirissä.

7. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että 21 artiklan 6, 7 ja 8 kappaleen määräyksiä sovellettaessa lippuvaltio voi nojautua oman oikeusjärjestelmänsä vaatimuksiin, joiden mukaisesti syyttäviviranomaisilla on harkintavaltaa päättäessä tapauksen kaikki tekijät huomioonottaen syytteen nostamisesta. Tällaisiin vaatimuksiin perustuvia lippuvaltion päätöksiä ei voida tulkita vastaamisen tai toimintaan ryhtymisen laiminlyönniksi.

[PORTUGUESE TEXT – TEXTE PORTUGAIS]

**DECLARAÇÃO
RELATIVA À COMPETÊNCIA DA COMUNIDADE EUROPEIA
EM RELAÇÃO ÀS MATÉRIAS REGULADAS PELO ACORDO RELATIVO
À APLICAÇÃO DAS DISPOSIÇÕES DA CONVENÇÃO DAS NAÇÕES UNIDAS
SOBRE O DIREITO DO MAR, DE 10 DE DEZEMBRO DE 1982,
RESPEITANTES À CONSERVAÇÃO E GESTÃO DAS POPULAÇÕES
DE PEIXES TRANSZONAIS E DAS POPULAÇÕES
DE PEIXES ALTAMENTE MIGRADORES**

(Declaração nos termos do artigo 47º do Acordo)

1. O nº 1 do artigo 47º do Acordo relativo à aplicação das disposições da Convenção das Nações Unidas sobre o direito do Mar respeitantes à conservação e à gestão das populações de peixes transzonais e das populações de peixes altamente migradores prevê que, sempre que uma organização internacional referida no artigo 1º do Anexo IX da Convenção não tenha competência em todas as matérias regidas pelo Acordo, o Anexo IX da Convenção (com excepção do primeiro período do artigo 2º e do nº 1 do artigo 3º) será aplicável *mutatis mutandis* à participação dessa organização internacional no Acordo.
2. Os actuais Membros da Comunidade são o Reino da Bélgica, o Reino da Dinamarca, a República Federal da Alemanha, a República Helénica, o Reino de Espanha, a República Francesa, a Irlanda, a República Italiana, o Grão-Ducado do Luxemburgo, o Reino dos Países Baixos, a República da Áustria, a República Portuguesa, a República da Finlândia, o Reino da Suécia e o Reino Unido da Grã-Bretanha e da Irlanda do Norte.
3. O Acordo relativo à aplicação das disposições da Convenção das Nações Unidas sobre o Direito do Mar respeitantes à conservação e à gestão das populações de peixes transzonais e das populações de peixes altamente migradores é aplicável, no que se refere às competências transferidas para a Comunidade Europeia, aos territórios em que se aplica o Tratado que institui a Comunidade Europeia, e nas condições previstas nesse Tratado, designadamente no seu artigo 227º.
4. A presente declaração não é aplicável aos territórios dos Estados-Membros em que não se aplique o referido Tratado e não prejudica as medidas ou posições que possam vir a ser adoptadas ao abrigo do Acordo pelos Estados-Membros em causa, em nome e no interesse desses territórios.
- I. MATÉRIAS EM RELAÇÃO ÀS QUAIS A COMUNIDADE TEM COMPETÊNCIA EXCLUSIVA
5. A Comunidade recorda que os seus Estados-Membros transferiram competências a seu favor no que respeita à conservação e gestão dos recursos marinhos vivos. Assim, neste domínio, compete à Comunidade adoptar as regras e regulamentações úteis (que os Estados-Membros aplicarão) e, no âmbito da sua competência, assumir compromissos externos com Estados terceiros ou com organizações competentes.

Essa competência aplica-se em relação às águas sob jurisdição nacional em matéria de pescas e ao alto mar.

6. A Comunidade goza da competência regulamentar reconhecida por força do Direito Internacional ao Estado de pavilhão de um navio para determinar as medidas de conservação e gestão dos recursos de pesca marítima aplicáveis aos navios que arvoem pavilhão dos Estados-Membros e para garantir que os Estados-Membros adoptem as disposições que permitem a aplicação das referidas medidas.
7. No entanto, as medidas aplicáveis em relação ao comandante e a outros oficiais de navios de pesca, tais como a recusa, a retirada ou a suspensão de autorizações para desempenharem esses cargos, são da competência dos Estados-Membros, em conformidade com as respectivas legislações nacionais.

As medidas relativas ao exercício da jurisdição do Estado de pavilhão sobre navios no alto mar, em especial as disposições relativas, nomeadamente, à assunção ou à renúncia ao controlo dos navios de pesca por outros Estados que não os do pavilhão, a cooperação internacional em relação à execução e à recuperação do controlo dos respectivos navios, são matérias da competência dos Estados-Membros, na observância do direito comunitário.

II. MATÉRIAS EM RELAÇÃO ÀS QUAIS A COMUNIDADE E OS SEUS ESTADOS-MEMBROS TÊM COMPETÊNCIA:

8. A Comunidade e os seus Estados-Membros partilham competências em relação às seguintes matérias reguladas pelo presente Acordo: necessidades dos Estados em desenvolvimento, investigação científica, medidas adoptadas pelo Estado do porto e medidas adoptadas em relação aos Estados não membros de organizações regionais de pesca ou não Partes no Acordo.

As seguintes disposições do Acordo aplicam-se tanto à Comunidade como aos seus Estados-Membros:

- Disposições Gerais: (Artigos 1º, 4º e 34º a 50º)
- Resolução de litígios: (Parte VIII).

DECLARAÇÕES INTERPRETATIVAS APRESENTADAS PELA COMUNIDADE E PELOS SEUS ESTADOS-MEMBROS AQUANDO DA RATIFICAÇÃO DO ACORDO

1. A Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros consideram que as expressões «particularidades geográficas», «características específicas da região ou sub-região», «factores sócio-económicos, geográficos e ambientais», «características naturais do mar», ou outras expressões semelhantes, utilizadas em relação a uma região geográfica não prejudicam os direitos e deveres dos Estados ao abrigo do Direito Internacional.
2. A Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros entendem que nenhuma disposição do presente Acordo poderá ser interpretada em prejuízo do princípio da liberdade do alto mar, reconhecida pelo direito internacional.
3. A Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros consideram que a expressão «Estados cujos nacionais pescam no alto mar» não deve fornecer quaisquer novos fundamentos para a jurisdição baseada na nacionalidade das pessoas envolvidas na pesca no alto mar que não sejam o do princípio da jurisdição do Estado de pavilhão.
4. O Acordo não confere a nenhum Estado o direito de manter ou aplicar medidas unilaterais durante o período transitório referido no nº 3 do artigo 21º. Consequentemente, se não se chegar a acordo, os Estados deverão agir nos termos dos artigos 21º e 22º do Acordo.
5. Para efeitos do artigo 21º, a Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros entendem que, quando o Estado de pavilhão declara que exercerá a sua jurisdição, nos termos do artigo 19º do Acordo, em relação a um navio de pesca que arvore o seu pavilhão, as autoridades do Estado inspector não procurarão continuar a exercer qualquer outra autoridade, nos termos do artigo 21º, em relação a esse navio.

Qualquer litígio sobre esta questão deve ser resolvido segundo os processos previstos na Parte VIII do Acordo. Nenhum Estado poderá invocar este tipo de litígio para justificar a manutenção do controlo, no alto mar, de um navio que não arvore o seu pavilhão.

Além disso, a Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros consideram que o termo «ilegal», constante do nº 18 do artigo 21º do Acordo, deveria ser interpretado à luz do Acordo na sua totalidade, e em especial dos seus artigos 4º e 35º.

6. A Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros reafirmam que todos os Estados renunciarão, nas relações entre si, a ameaças e ao uso da força, de acordo com os princípios gerais do Direito Internacional, a Carta das Nações Unidas e a Convenção das Nações Unidas sobre o Direito do Mar.

Além disso, a Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros sublinham que o recurso à força referido no artigo 22º constitui uma medida excepcional, que se deve basear no mais estrito respeito pelo princípio da proporcionalidade, e que qualquer abuso implicará a responsabilidade internacional do Estado inspector. Qualquer caso de incumprimento deve ser resolvido por meios pacíficos e de acordo com os processos de resolução de litígios aplicáveis.

Além disso, a Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros consideram que os principais termos e condições de subida a bordo e inspeção devem ser especificados de acordo com os princípios pertinentes do Direito Internacional, no âmbito dos convénios e organizações de gestão das pescas regionais e sub-regionais.

7. A Comunidade Europeia e os seus Estados-Membros consideram, que na aplicação dos nºs 6, 7 e 8 do artigo 21º, o Estado de pavilhão pode invocar disposições da respectiva legislação que confiram às autoridades judiciais um poder discricionário para decidir instaurar ou não uma acção judicial com base em todos os factos de um determinado caso. As decisões do Estado de pavilhão baseadas nessas disposições não devem ser entendidas como uma falta de resposta ou uma omissão.
-

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

**VERKLARING
OVER DE BEVOEGDHEID VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP
TEN AANZIEN VAN AANGELEGENHEDEN DIE VALLEN ONDER DE
OVEREENKOMST MET HET OOG OP
DE TENUITVOERLEGGING VAN HET VERDRAG
VAN DE VERENIGDE NATIES INZAKE
HET RECHT VAN DE ZEE VAN 10 DECEMBER 1982 WAT BETREFT
DE INSTANDHOUDING EN HET BEHEER VAN GRENDOverschrijdende
VISBESTANDEN EN STERK MIGRERENDE SOORTEN**

(Verklaring uit hoofde van artikel 47 van de overeenkomst)

1. In artikel 47, lid 1, van de overeenkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het Recht van de Zee wat betreft de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende visbestanden en sterk migrerende soorten, wordt bepaald dat in gevallen waarin een in bijlage IX, artikel 1, van het Verdrag genoemde internationale organisatie niet bevoegd is voor alle aangelegenheden die onder de Overeenkomst vallen, bijlage IX (met uitzondering van artikel 2, eerste zin, en artikel 3, lid 1) van het Verdrag *mutatis mutandis* van toepassing is op de deelneming van die internationale organisatie aan de overeenkomst.
2. De volgende staten zijn thans lid van de Gemeenschap: het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groot-Hertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.
3. De overeenkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het Recht van de Zee wat betreft de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende visbestanden en sterk migrerende soorten, is, ten aanzien van de aan de Europese Gemeenschap overgedragen bevoegdheden, van toepassing op de gebieden waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is, en wel onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in dat Verdrag, inzonderheid in artikel 227.
4. Deze verklaring is niet van toepassing op de gebieden van de lidstaten waarop genoemd Verdrag niet van toepassing is, en laat eventuele handelingen of standpunten van de betrokken lidstaten onverlet, wanneer die lidstaten in het kader van de overeenkomst namens of in het belang van die gebieden optreden.
- I. AANGELEGENHEDEN WAARVOOR DE GEMEENSCHAP UITSLUITEND BEVOEGD IS
5. De Gemeenschap wijst erop dat de lidstaten de bevoegdheden inzake de instandhouding en het beheer van de levende aquatische rijkdommen aan haar hebben overgedragen. Terzake is het dus de Gemeenschap die de desbetreffende voorschriften en regelingen aanneemt (terwijl de controle op de naleving ervan bij de lidstaten berust), en die binnen haar bevoegdheid verbintenissen met derde staten of bevoegde organisaties aangaat.

Deze bevoegdheid geldt zowel voor de onder de nationale jurisdictie vallende wateren als voor de volle zee.

6. De Gemeenschap beschikt over de krachtens het internationale recht erkende regelgevende bevoegdheid van de vlaggenstaat van een vaartuig om voor zeevisbestanden de instandhoudings- en beheersmaatregelen vast te stellen die van toepassing zijn op vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren en om ervoor te zorgen dat de lidstaten voorzien in de nodige regelingen waardoor genoemde maatregelen uitgevoerd kunnen worden.
7. Daarentegen vallen de maatregelen met betrekking tot kapiteins en officieren van vissersvaartuigen - zoals het weigeren, intrekken of schorsen van een vergunning om in die hoedanigheid te functioneren - onder de bevoegdheid van de lidstaten, overeenkomstig hun nationale wetgeving.

De maatregelen betreffende de uitoefening van de rechtsmacht van de vlaggenstaat over zijn schepen op volle zee, met name de bepalingen die gelden wanneer andere staten dan de vlaggenstaat vissersvaartuigen gaan controleren of daarmee ophouden, en de bepalingen inzake internationale samenwerking bij het handhaven van de wet en het terugkrijgen van de controle over hun vaartuigen, vallen onder de bevoegdheid van de lidstaten, met naleving van de communautaire wet.

II. AANGELEGENHEDEN WAARVOOR ZOWEL DE GEMEENSCHAP ALS DE LIDSTATEN BEVOEGD ZIJN

8. De Gemeenschap en de lidstaten zijn gezamenlijk bevoegd voor de volgende aangelegenheden die onder deze overeenkomst vallen: behoeften van ontwikkelingslanden, wetenschappelijk onderzoek, maatregelen van havenstaten en maatregelen ten aanzien van landen die niet bij regionale visserijorganisaties of bij de overeenkomst zijn aangesloten.

De volgende bepalingen van de overeenkomst zijn zowel op de Gemeenschap als op de lidstaten van toepassing:

- algemene bepalingen: (artikelen 1, 4 en 34-50)
- regeling van geschillen: (deel VIII).

**INTERPRETERENDE VERKLARINGEN DIE BIJ DE RATIFICATIE VAN DE
OVEREENKOMST DOOR DE GEMEENSCHAP EN DE LIDSTATEN
ZIJN NEDERGELEGD**

1. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat "geographical particularities", "specific characteristics of the sub-region or region", "socio-economic geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea", of andere, soortgelijke termen die in verband met een geografisch gebied worden gebruikt, de rechten en verplichtingen van staten uit hoofde van het internationale recht onverlet laten.
2. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat niets in deze overeenkomst zo kan worden uitgelegd dat de in het internationale recht erkende vrijheid van de volle zee zal worden aangetast.
3. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat de formulering "States whose nationals fish on the high seas" geen nieuwe gronden oplevert voor jurisdictie op basis van de nationaliteit van personen die betrokken zijn bij de visserij in volle zee, in plaats van op basis van het beginsel van de vlaggenstaat.
4. Geen enkele staat kan aan de Overeenkomst het recht ontfemen om gedurende de in artikel 21, lid 3, genoemde overgangperiode unilaterale maatregelen te handhaven of toe te passen. Na die periode handelen de staten, indien geen overeenstemming wordt bereikt, enkel nog overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 21 en 22 van de Overeenkomst.
5. Wat de toepassing van artikel 21 betreft, gaan de Europese Gemeenschap en de lidstaten ervan uit dat wanneer een vlaggenstaat het voornemen kenbaar maakt om overeenkomstig artikel 19 zijn gezag tegenover een onder zijn vlag varende vissersvaartuig uit te oefenen, de autoriteiten van de inspecterende staat zich onthouden van het verder uitoefenen van gezag tegenover zo'n vaartuig overeenkomstig artikel 21.

Geschillen hieromtrent worden geregeld volgens de in deel VIII van de Overeenkomst vastgelegde procedures. staten mogen zich niet op dergelijke geschillen beroepen om controle te kunnen blijven uitoefenen over een vaartuig dat niet onder hun vlag vaart.

Voorts zijn de Europese Gemeenschap en de lidstaten van mening dat het woord "onwettig" in artikel 21, lid 18, van de Overeenkomst moet worden geïnterpreteerd in het licht van de gehele Overeenkomst en in het bijzonder van de artikelen 4 en 35.

6. De Europese Gemeenschap en de lidstaten herhalen dat alle staten in hun betrekkingen zullen afzien van het dreigen met of gebruiken van geweld, overeenkomstig de algemene beginselen van het internationale recht, het Handvest van de Verenigde Naties en het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee.

De Europese Gemeenschap en de lidstaten onderstrepen bovendien dat het gebruik van geweld waarnaar in artikel 22 wordt verwezen, een uitzonderingsmaatregel vormt, waarbij het evenredigheidsbeginsel uiterst nauwgezet moet worden nageleefd, en dat de inspecterende staat internationaal aansprakelijk is in geval van misbruik. Niet-naleving moet op vreedzame wijze geregeld worden volgens de toepasselijke procedures voor de regeling van geschillen.

Voorts zijn de Europese Gemeenschap en de lidstaten van oordeel dat de procedures voor het aan boord gaan en het inspecteren van vaartuigen in overeenstemming met de desbetreffende internationale rechtsbeginselen verder moeten worden uitgewerkt in het kader van de bevoegde regionale en subregionale visserijbeheersorganisaties en -regelingen.

7. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat de vlaggenstaat bij de toepassing van artikel 21, leden 6, 7 en 8, mag uitgaan van de vereisten van zijn rechtssysteem op grond waarvan de vervolgende autoriteiten in het licht van alle feiten van een zaak mogen besluiten of zij wel of niet overgaan tot vervolging. Wanneer de vlaggenstaat op basis van dergelijke vereisten een besluit neemt, mag dat niet worden uitgelegd als een in gebreke blijven om te reageren of op te treden.

[ITALIAN TEXT – TEXTE ITALIEN]

**DICHIARAZIONE
CONCERNENTE LA COMPETENZA DELLA COMUNITÀ EUROPEA
RISPETTO ALLE MATERIE DISCIPLINATE DALL'ACCORDO AI FINI
DELL'APPLICAZIONE DELLE DISPOSIZIONI
DELLA CONVENZIONE DELLE NAZIONI UNITE
SUL DIRITTO DEL MARE DEL 10 DICEMBRE 1982
RELATIVE ALLA CONSERVAZIONE E ALLA GESTIONE
DEGLI STOCK ITTICI TRANSZONALI
E DEGLI STOCK ITTICI ALTAMENTE MIGRATORI**

(Dichiarazione ai sensi dell'articolo 47 dell'accordo)

1. L'articolo 47, paragrafo 1 dell'accordo ai fini dell'applicazione delle disposizioni della convenzione delle Nazioni Unite sul diritto del mare relative alla conservazione e alla gestione degli stock ittici transzonali e degli stock ittici altamente migratori dispone che, qualora un'organizzazione internazionale menzionata nell'allegato IX, articolo 1 della convenzione non abbia competenza in tutte le materie disciplinate dall'accordo, l'allegato IX della convenzione (ad eccezione dell'articolo 2, prima frase e dell'articolo 3, paragrafo 1) si applichi, *mutatis mutandis*, alla partecipazione di detta organizzazione internazionale all'accordo.
 2. Sono attualmente membri della Comunità il Regno del Belgio, il Regno di Danimarca, la Repubblica federale di Germania, la Repubblica ellenica, il Regno di Spagna, la Repubblica francese, l'Irlanda, la Repubblica italiana, il Granducato di Lussemburgo, il Regno dei Paesi Bassi, la Repubblica d'Austria, la Repubblica portoghese, la Repubblica di Finlandia, il Regno di Svezia e il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord.
 3. L'accordo ai fini dell'applicazione delle disposizioni della convenzione delle Nazioni Unite sul diritto del mare relative alla conservazione e alla gestione degli stock ittici transzonali e degli stock ittici altamente migratori si applica, relativamente alle competenze trasferite alla Comunità europea, ai territori cui si applica il trattato che istituisce la Comunità europea ed alle condizioni previste da detto trattato, in particolare l'articolo 227.
 4. La presente dichiarazione non è applicabile ai territori degli Stati membri cui non si applica il predetto trattato e lascia impregiudicati gli atti o le posizioni eventualmente adottati, in base all'accordo, dagli Stati membri interessati per conto o nell'interesse di tali territori.
- I. MATERIE DI COMPETENZA ESCLUSIVA DELLA COMUNITÀ
5. La Comunità sottolinea che gli Stati membri le hanno trasferito la competenza in materia di conservazione e gestione delle risorse marine vive. In tale settore spetta pertanto alla Comunità adottare le norme ed i regolamenti pertinenti (che vengono attuati dagli Stati membri) e, nell'ambito della sua competenza, partecipare ad iniziative esterne con paesi terzi od organizzazioni competenti.

Tale competenza riguarda zone di pesca di giurisdizione nazionale e l'alto mare.

6. La Comunità gode della competenza normativa, riconosciuta dal diritto internazionale allo Stato di bandiera di un peschereccio, per stabilire le misure di conservazione e gestione delle risorse ittiche marine applicabili ai pescherecci battenti la bandiera degli Stati membri e per assicurare che gli Stati membri adottino disposizioni volte a consentire l'applicazione di dette misure.
7. Tuttavia, le misure che si applicano ai comandanti ed agli altri ufficiali dei pescherecci, compresi il diniego, il ritiro o la sospensione delle autorizzazioni a svolgere le suddette funzioni, sono di competenza degli Stati membri conformemente alla loro legislazione nazionale.

Le misure relative all'esercizio della giurisdizione dello Stato di bandiera sulle sue navi in alto mare, in particolare disposizioni quali quelle relative all'assunzione o alla cessazione del controllo di pescherecci da parte di Stati diversi dallo Stato di bandiera, alla cooperazione internazionale ai fini dell'esecuzione e alla riassunzione del controllo dei pescherecci, sono di competenza degli Stati membri nell'osservanza della legislazione comunitaria.

II. MATERIA DI COMPETENZA DELLA COMUNITÀ E DEGLI STATI MEMBRI

8. La Comunità e gli Stati membri condividono la competenza per le seguenti materie disciplinate dall'accordo: esigenze dei paesi in via di sviluppo, ricerca scientifica, misure concernenti lo Stato di approdo e misure adottate rispetto ai non membri delle organizzazioni di pesca regionali ed alle parti non contraenti dell'accordo.

Le seguenti disposizioni si applicano sia alla Comunità che ai suoi Stati membri:

- disposizioni generali: (articolo 1, 4 e da 34 a 50)
- soluzione delle controversie: (Parte VIII).

DICHIARAZIONI INTERPRETATIVE DEPOSITATE DALLA COMUNITÀ E DAGLI STATI MEMBRI ALL'ATTO DELLA RATIFICA DELL'ACCORDO

1. Per la Comunità europea e gli Stati membri resta inteso che i termini "particolarità geografiche", "peculiarità della sottoregione o della regione", "fattori socioeconomici, geografici ed ambientali", "caratteristiche naturali del mare in questione" o qualsiasi altro termine analogo, utilizzato in riferimento ad una regione geografica, lasciano impregiudicati i diritti e i doveri degli Stati previsti dal diritto internazionale.
2. Per la Comunità europea e gli Stati membri resta inteso che nessuna disposizione del presente accordo può essere interpretata in modo da contrastare il principio della libertà d'alto mare, riconosciuto dal diritto internazionale.
3. Per la Comunità europea e gli Stati membri resta inteso che l'espressione "Stati i cui cittadini pescano in una zona d'alto mare" non implica alcun nuovo criterio di competenza basato sulla cittadinanza delle persone coinvolte nella pesca d'altura piuttosto che sul principio della competenza dello Stato di bandiera.
4. L'accordo non conferisce ad alcuno Stato il diritto di mantenere o applicare misure unilaterali nel periodo di transizione di cui all'articolo 21, paragrafo 3. Pertanto, qualora non sia stato raggiunto alcun accordo al termine di tale periodo, gli Stati agiscono unicamente in conformità del disposto degli articoli 21 e 22 dell'accordo.
5. Per quanto riguarda l'applicazione dell'articolo 21, per la Comunità europea e gli Stati membri resta inteso che, quando uno Stato di bandiera dichiara l'intenzione di esercitare la propria autorità, conformemente al disposto dell'articolo 19, su un peschereccio battente la sua bandiera, le autorità dello Stato che effettua l'ispezione non eserciteranno su tale peschereccio alcun'altra autorità in base al disposto dell'articolo 21.

Ogni controversia in merito a quanto sopra è risolta in conformità delle procedure previste alla parte VIII dell'accordo. Nessuno Stato può appellarsi a tale tipo di controversia per mantenere il controllo di un peschereccio che non batte la sua bandiera.

Inoltre la Comunità europea e gli Stati membri ritengono che il termine "illegale" contenuto nell'articolo 21, paragrafo 18 dell'accordo debba essere interpretato nel contesto dell'intero accordo, in particolare degli articoli 4 e 35.

6. La Comunità europea e gli Stati membri ribadiscono che tutti gli Stati si astengono, nelle loro relazioni, dalla minaccia o dall'uso della forza, conformemente ai principi generali del diritto internazionale, alla Carta delle Nazioni Unite e alla Convenzione delle Nazioni Unite sul diritto del mare.

Inoltre la Comunità europea e gli Stati membri sottolineano che l'uso della forza di cui all'articolo 22 costituisce una misura eccezionale che deve poggiare sull'assoluto rispetto del principio di proporzionalità e che ogni suo abuso implica la responsabilità internazionale dello Stato che effettua l'ispezione. Qualsiasi caso di non osservanza è risolto con mezzi pacifici e conformemente alle procedure di soluzione pacifica delle controversie.

La Comunità europea e gli Stati membri ritengono inoltre che le modalità e le condizioni relative al fermo ed all'ispezione di pescherecci debbano essere ulteriormente elaborate conformemente ai pertinenti principi di diritto internazionale dai competenti regimi ed organizzazioni di pesca regionali e subregionali.

7. Per la Comunità europea e gli Stati membri resta inteso che, nell'applicare il disposto dell'articolo 21, paragrafi 6, 7 e 8, lo Stato di bandiera può appellarsi alla prescrizione del proprio sistema giuridico secondo la quale le autorità preposte al perseguimento delle violazioni possono decidere a loro discrezione se perseguire o meno la violazione in base a tutti i fatti del caso. Le decisioni adottate dallo Stato di bandiera sulla base delle suddette prescrizioni non sono interpretate come una mancanza di risposta o una mancanza d'azione .

[GREEK TEXT – TEXTE GREC]

ΔΗΛΩΣΗ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ
ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ
ΤΗΣ 10ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982 ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΦΟΡΟΥΝ
ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΛΛΗΛΟΕΠΙΚΑΛ
ΥΠΤΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΙΧΘΥΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΚΡΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

(Δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 47 της Συμφωνίας)

1. Το άρθρο 47, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίο της θάλασσας οι οποίες αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτομένων αποθεμάτων ιχθύων και των αποθεμάτων των άκρων μεταναστευτικών ειδών προβλέπει ότι στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας διεθνής οργανισμός που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, άρθρο 1 της Σύμβασης δεν έχει αρμοδιότητα για όλα τα θέματα που διέπονται από τη Συμφωνία, το παράρτημα ΙΧ της Σύμβασης (εξαιρουμένου του άρθρου 2, πρώτη πρόταση και του άρθρου 3, παράγραφος 1) θα εφαρμόζεται *τηρουμένων των αναλογιών* στη συμμετοχή αυτού του διεθνούς οργανισμού στη Συμφωνία.
2. Τα κράτη μέλη της Κοινότητας είναι τα εξής : το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Ιρλανδίας, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.
3. Η Συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίο της θάλασσας οι οποίες αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτομένων αποθεμάτων ιχθύων και των αποθεμάτων των άκρων μεταναστευτικών ειδών ισχύει, λαμβανομένων υπόψη των αρμοδιοτήτων που έχουν μεταβιβασθεί στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στα εδάφη όπου ισχύει η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και υπό τους όρους που θέτει η εν λόγω Συνθήκη, ιδιαιτέρως στο άρθρο 227 αυτής.
4. Η δήλωση αυτή δεν ισχύει για τα εδάφη των κρατών μελών για τα οποία δεν ισχύει η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και δεν προδικάζει τα μέτρα ή θέσεις που μπορούν να λάβουν δυνάμει της Συμφωνίας τα εν λόγω κράτη μέλη εξ ονόματος και προς το συμφέρον των εδαφών αυτών.
1. ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ
5. Η Κοινότητα επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη της της έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητα όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των βιολογικών θαλάσσιων πόρων. Συνεπώς, στον τομέα αυτόν, η Κοινότητα είναι αρμόδια για την έκδοση των σχετικών κανόνων και κανονισμών (τους οποίους εφαρμόζουν τα κράτη μέλη) και στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς της έχει την εξουσία να αναλαμβάνει εξωτερικές υποχρεώσεις έναντι τρίτων κρατών ή αρμόδιων οργανισμών.

Η κοινοτική αρμοδιότητα εκτείνεται τόσο στα ύδατα που υπάγονται στην εθνική δικαιοδοσία όσο και στην ανοικτή θάλασσα.

6. Η Κοινότητα έχει την κανονιστική αρμοδιότητα, η οποία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο ανήκει στο κράτος της σημαίας του σκάφους, να καθορίζει τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης των θαλάσσιων αλιευτικών πόρων τα οποία εφαρμόζονται στα σκάφη που φέρουν τη σημαία ενός κράτους μέλους και να εξασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων.
7. Ωστόσο, τα μέτρα που εφαρμόζονται όσον αφορά τους κυβερνήτες και λοιπούς αξιωματικούς των αλιευτικών σκαφών π.χ. άρνηση χορήγησης, αφαίρεση ή αναστολή των αδειών ασκήσεως επαγγέλματός τους, υπάγονται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.

Τα μέτρα σχετικά με την άσκηση της δικαιοδοσίας του κράτους της σημαίας επί των σκαφών του στην ανοικτή θάλασσα, ιδιαίτερα οι διατάξεις που αφορούν την ανάληψη ή την εγκατάλειψη του ελέγχου αλιευτικού σκάφους από κράτος που δεν είναι το κράτος της σημαίας, τη διεθνή συνεργασία για την εκτέλεση και την ανάκτηση του ελέγχου των σκαφών τους, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, τηρουμένης της κοινοτικής νομοθεσίας.

II. ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ

8. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν συντρέχουσα αρμοδιότητα όσον αφορά τα εξής θέματα που διέπει η Συμφωνία : απαιτήσεις των αναπτυσσομένων κρατών, επιστημονική έρευνα, μέτρα που λαμβάνει το κράτος του λιμένα και μέτρα που λαμβάνονται για κράτη που δεν αποτελούν μέλη περιφερειακών οργανισμών αλιείας ούτε Μέρη της Συμφωνίας.

Οι ακόλουθες διατάξεις της Συμφωνίας ισχύουν τόσο για την Κοινότητα όσο και για τα κράτη μέλη της :

- γενικές διατάξεις : (άρθρα 1, 4 και 34 έως 50)
- επίλυση διαφορών : (μέρος VIII).

**ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ**

1. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της κρίνουν ότι οι όροι "γεωγραφικές ιδιαιτερότητες", "ειδικά χαρακτηριστικά της υποπεριφέρειας ή περιφέρειας", "κοινωνικοοικονομικοί, γεωγραφικοί και περιβαλλοντικοί παράγοντες", "φυσικά χαρακτηριστικά της εν λόγω θάλασσας" και κάθε άλλος παρεμφερής όρος που αναφέρεται σε γεωγραφική περιοχή δεν θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών βάσει του διεθνούς δικαίου.
2. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της κρίνουν ότι ουδεμία διάταξη της παρούσας συμφωνίας δεν μπορεί να ερμηνευτεί κατά τρόπον ώστε να αντιβαίνει προς την αρχή της ελευθερίας της ανοικτής θάλασσας, η οποία αναγνωρίζεται από το Διεθνές Δίκαιο.
3. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της κρίνουν ότι η διατύπωση "κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν στην ανοικτή θάλασσα" δεν συνεπάγεται την αναγνώριση δικαιοδοσίας η οποία θα βασιζόταν στην ιθαγένεια των προσώπων που αλιεύουν στην ανοικτή θάλασσα και όχι στην αρχή της δικαιοδοσίας του κράτους της σημαίας.
4. Η Συμφωνία δεν παρέχει σε κανένα κράτος το δικαίωμα να διατηρεί ή να εφαρμόζει μονομερή μέτρα κατά τη μεταβατική περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 21, παράγραφος 3. Εάν, κατά τη λήξη της περιόδου αυτής, δεν επιτευχθεί συμφωνία, τα κράτη θα ενεργούν μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 της Συμφωνίας.
5. Όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 21, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της κρίνουν ότι, όταν το κράτος της σημαίας δηλώνει ότι προτίθεται να ασκήσει την εξουσία του, σύμφωνα προς τις διατάξεις του άρθρου 19, έναντι αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία του, οι αρχές του κράτους επιθεώρησης δεν μπορούν να διεκδικήσουν την άσκηση οποιασδήποτε περαιτέρω εξουσίας επί του σκάφους αυτού, βάσει των διατάξεων του άρθρου 21.

Οποιαδήποτε διαφορά σχετικά με το θέμα αυτό θα επιλύεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο Μέρος VIII της Συμφωνίας. Κανένα κράτος δεν θα μπορεί να επικαλείται τέτοιου είδους διαφορά προκειμένου να διατηρήσει τον έλεγχο σκάφους το οποίο δεν φέρει τη σημαία του.

Επί πλέον, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της θεωρούν ότι ο όρος "παράνομος" στο άρθρο 21, παράγραφος 18 της Συμφωνίας πρέπει να ερμηνευθεί με βάση ολόκληρη τη Συμφωνία, και ειδικότερα τα άρθρα 4 και 35.
6. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της επαναλαμβάνουν ότι όλα τα κράτη πρέπει στις σχέσεις τους να απέχουν από τη χρήση απειλών ή βίας, σύμφωνα προς τις γενικές αρχές της διεθνούς νομοθεσίας, του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

Επί πλέον, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της τονίζουν ότι η χρήση βίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 22 αποτελεί έκτακτο μέτρο το οποίο πρέπει να βασίζεται στην αυστηρότατη τήρηση της αρχής της αναλογικότητας και ότι οποιαδήποτε κατάχρηση θα επισύρει τη διεθνή ευθύνη του κράτους επιθεώρησης. Κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης θα επιλύεται με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες επίλυσης των διαφορών.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της κρίνουν ότι οι σχετικοί όροι και προϋποθέσεις για την επιβίβαση και επιθεώρηση πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο περαιτέρω επεξεργασίας σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρχές του διεθνούς δικαίου, στο πλαίσιο των αρμόδιων περιφερειακών και υποπεριφερειακών οργανισμών και συμφωνιών διαχείρισης της αλιείας.

7. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της κρίνουν ότι κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21, παράγραφοι 6, 7 και 8, το κράτος σημαίας μπορεί να βασιστεί στις απαιτήσεις του νομικού του συστήματος δυνάμει του οποίου η διώκουσα αρχή έχει τη διακριτική ευχέρεια να ασκήσει ή όχι δίωξη, λαμβάνοντας υπόψη της όλα τα συγκεκριμένα περιστατικά. Οι αποφάσεις του κράτους της σημαίας που βασίζονται σε απαιτήσεις αυτού του είδους δεν θα ερμηνεύονται ως παράλειψη του κράτους να αντιδράσει ή να αναλάβει δράση.

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

**ERKLÄRUNG
ÜBER DIE ZUSTÄNDIGKEIT DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT IN FRAGEN
DES ÜBEREINKOMMENS ZUR DURCHFÜHRUNG DER BESTIMMUNGEN DES
SEERECHTSÜBEREINKOMMENS DER VEREINTEN NATIONEN
VOM 10. DEZEMBER 1982 ÜBER DIE ERHALTUNG UND BEWIRTSCHAFTUNG
VON GEBIETSÜBERGREIFENDEN FISCHBESTÄNDEN UND WEIT WANDERNDEN
FISCHBESTÄNDEN**

(Erklärung gemäß Artikel 47 des Übereinkommens)

1. Gemäß Artikel 47 Absatz 1 des Übereinkommens zur Durchführung der Bestimmungen des Seerechtsübereinkommens der Vereinten Nationen über die Erhaltung und Bewirtschaftung von gebietsübergreifenden Fischbeständen und weit wandernden Fischbeständen gilt in Fällen, in denen eine in Anhang IX Artikel 1 des Seerechtsübereinkommens genannte internationale Organisation nicht für alle unter das Durchführungsübereinkommen fallenden Fragen zuständig ist, für die Teilnahme einer solchen internationalen Organisation am Durchführungsübereinkommen der Anhang IX des Seerechtsübereinkommens (mit Ausnahme von Artikel 2 Satz 1 und Artikel 3 Absatz 1) entsprechend.
2. Mitglieder der Gemeinschaft sind derzeit das Königreich Belgien, das Königreich Dänemark, die Bundesrepublik Deutschland, die Griechische Republik, das Königreich Spanien, die Französische Republik, Irland, die Italienische Republik, das Großherzogtum Luxemburg, das Königreich der Niederlande, die Republik Österreich, die Portugiesische Republik, die Republik Finnland, das Königreich Schweden und das Vereinigte Königreich Großbritannien und Nordirland.
3. Das Übereinkommen zur Durchführung der Bestimmungen des Seerechtsübereinkommens der Vereinten Nationen über die Erhaltung und Bewirtschaftung von gebietsübergreifenden Fischbeständen und weit wandernden Fischbeständen gilt, was die der Europäischen Gemeinschaft übertragenen Zuständigkeiten anbelangt, für die Gebiete, in denen der Vertrag zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft angewendet wird, und nach Maßgabe der in diesem Vertrag, insbesondere in Artikel 227, niedergelegten Bedingungen.
4. Diese Erklärung gilt nicht für die Gebiete der Mitgliedstaaten, in denen der genannte Vertrag keine Anwendung findet, und unbeschadet der Maßnahmen oder Standpunkte, die im Rahmen des Übereinkommens von den betreffenden Mitgliedstaaten im Namen dieser Gebiete oder in deren Interesse ergriffen bzw. eingenommen werden können.
1. FRAGEN, FÜR DIE DIE GEMEINSCHAFT AUSSCHLIESSLICH ZUSTÄNDIG IST
5. Die Gemeinschaft weist darauf hin, daß ihre Mitgliedstaaten ihr die Zuständigkeit für die Erhaltung und Bewirtschaftung der lebenden Meeresressourcen übertragen haben. Damit hat in diesem Bereich die Gemeinschaft die sachdienlichen Regeln und Vorschriften festzulegen (die dann von den Mitgliedstaaten zur Anwendung gebracht werden) sowie Verpflichtungen gegenüber dritten Staaten oder den einschlägigen Organisationen einzugehen.

Diese Zuständigkeit erstreckt sich auf die der einzelstaatlichen Fischereigerichtsbarkeit unterliegenden Gewässer und auf die Hochsee.

6. Die Gemeinschaft hat die nach internationalem Recht dem Flaggenstaat eines Fischereifahrzeugs zustehende Zuständigkeit dafür, die Maßnahmen zur Erhaltung und Bewirtschaftung der Meeresressourcen festzulegen, denen die Fischereifahrzeuge unter der Flagge der Mitgliedstaaten unterliegen, und sicherzustellen, daß die Mitgliedstaaten Vorkehrungen zur Durchsetzung dieser Maßnahmen treffen.
7. Allerdings fallen Maßnahmen, die sich auf die Kapitäne und Offiziere auf Fischereifahrzeugen beziehen, z.B. Verweigerung, Entzug oder Aussetzung der Arbeitserlaubnis, in die Zuständigkeit der Mitgliedstaaten, wobei jeweils die einzelstaatlichen Rechtsvorschriften gelten.

Maßnahmen im Zusammenhang mit der Ausübung der Hoheitsgewalt des Flaggenmitgliedstaats über seine Schiffe auf Hoher See, insbesondere die Bestimmungen betreffend die Übernahme der Kontrolle über Fischereifahrzeuge durch andere Staaten als den Flaggenstaat bzw. die erneute Übergabe der Kontrolle an diesen sowie die internationale Zusammenarbeit bei der Durchsetzung und die Wiederausübung der Kontrolle über die eigenen Fischereifahrzeuge fallen in die Zuständigkeit der Mitgliedstaaten, wobei diese die Gemeinschaftsvorschriften einzuhalten haben.

II. FRAGEN, FÜR DIE SOWOHL DIE GEMEINSCHAFT ALS AUCH IHRE MITGLIEDSTAATEN ZUSTÄNDIG SIND

8. Die Gemeinschaft teilt mit ihren Mitgliedstaaten die Zuständigkeit in folgenden Fragen dieses Übereinkommens: Bedürfnisse der Entwicklungsländer, wissenschaftliche Forschung, Hafenstaatmaßnahmen und Maßnahmen in bezug auf Staaten, die nicht Mitglied regionaler Fischereiorganisationen und nicht Vertragspartei dieses Übereinkommens sind.

Die folgenden Bestimmungen des Übereinkommens wenden sich sowohl an die Gemeinschaft als auch an ihre Mitgliedstaaten:

- allgemeine Bestimmungen: (Artikel 1, 4 und 34 bis 50)
- Streitbeilegung: (Teil VIII).

**AUSLEGUNGSERKLÄRUNGEN, DIE BEI DER RATIFIKATION
DES ÜBEREINKOMMENS VON DER GEMEINSCHAFT UND IHREN
MITGLIEDSTAATEN HINTERLEGT WURDEN**

1. Die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten gehen davon aus, daß die Begriffe "geographical particularities", "specific characteristics of the sub-region or region", "socio-economic geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea" oder andere in bezug auf eine geographische Region verwendete Begriffe die Rechte und Pflichten der Staaten nach internationalem Recht nicht berühren.
2. Die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten gehen davon aus, daß keine Bestimmung dieses Übereinkommens in einer Weise ausgelegt werden kann, die im Widerspruch zu dem völkerrechtlich anerkannten Grundsatz der Freiheit der Hohen See steht.
3. Die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten gehen davon aus, daß die Formulierung "States whose nationals fish on the high seas" keine weitere Veranlassung dafür gibt, bezüglich der Gerichtsbarkeit von der Staatsangehörigkeit der Hochseefischer und nicht vom Grundsatz der Gerichtsbarkeit des Flaggenstaats auszugehen.
4. Dieses Übereinkommen gibt keinem Staat das Recht, während des Übergangszeitraums nach Artikel 21 Absatz 3 einseitige Maßnahmen beizubehalten oder anzuwenden. Anschließend handeln die Staaten in Fällen, in denen kein Einvernehmen erzielt wird, ausschließlich in Übereinstimmung mit den Artikeln 21 und 22 des Übereinkommens.
5. Was die Anwendung von Artikel 21 des Übereinkommens anbelangt, so gehen die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten davon aus, daß in dem Fall, in dem der Flaggenstaat erklärt, daß er gemäß Artikel 19 seine Gerichtsbarkeit über ein seine Flagge führendes Fischereifahrzeug ausüben wird, die Behörden des Kontrollstaates nicht den Anspruch erheben, daß ein solches Schiff nach Artikel 21 in ihrem Gewahrsam verbleibt.

Streitigkeiten über diesen Punkt sind nach dem in Teil VIII des Übereinkommens beschriebenen Verfahren zu klären. Kein Staat kann mit Berufung auf derartige Streitigkeiten rechtfertigen, daß er ein Schiff, das nicht seine Flagge führt, in seinem Gewahrsam behält.

Die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten sind ferner der Auffassung, daß der Begriff "unzulässig" in Artikel 21 Absatz 18 auf der Grundlage des gesamten Übereinkommens und insbesondere der Artikel 4 und 35 auszulegen ist.

6. Die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten wiederholen, daß alle Staaten in ihren Beziehungen im Einklang mit den allgemeinen Grundsätzen des Völkerrechts, der Charta der Vereinten Nationen und dem Seerechtsübereinkommen der Vereinten Nationen von der Androhung und der Anwendung von Gewalt Abstand zu nehmen haben.

Darüber hinaus unterstreichen die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten, daß die Anwendung von Gewalt gemäß Artikel 22 eine außergewöhnliche Maßnahme darstellt, die auf der strengsten Einhaltung des Grundsatzes der Verhältnismäßigkeit zu beruhen hat, und daß der Kontrollstaat für jeden Mißbrauch völkerrechtlich haftbar gemacht wird. Jeder Zuwiderhandlung wird mit friedlichen Mitteln und gemäß den geltenden Verfahren für die Streitbeilegung begegnet.

Ferner sind die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten der Auffassung, daß die Bestimmungen und Bedingungen für Bordkontrollen nach den einschlägigen Grundsätzen des Völkerrechts im Rahmen der entsprechenden regionalen und subregionalen Fischereiorganisationen und Vereinbarungen noch genauer gefaßt werden sollten.

7. Die Europäische Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten gehen davon aus, daß der Flaggenstaat bei der Anwendung des Artikels 21 Absätze 6, 7 und 8 entsprechend den Erfordernissen seiner Rechtsordnung vorgehen kann, wonach es im Ermessen der Ermittlungsbehörde liegt, unter Berücksichtigung aller Umstände des Falls Ermittlungen zu führen. Entscheidungen des Flaggenstaats, denen diese Erfordernisse zugrunde liegen, sind nicht als Untätigkeit auszulegen.

[SPANISH TEXT – TEXTE ESPAGNOL]

“España recuerda que como miembro de la Comunidad Europea ha transferido la competencia a la Comunidad en algunos asuntos que regula la Convención. España confirma con estas palabras las declaraciones hechas por la Comunidad Europea en el momento de la ratificación de la Convención para la aplicación de las disposiciones de la Convención de las Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar de 10 de diciembre de 1982, relativas a la conservación y ordenación de las poblaciones de peces transzonales y las poblaciones de peces altamente migratorios”.

1. *España considera que los términos «particularidades geográficas», «características específicas de la subregión o región», «factores socioeconómicos, geográficos y medioambientales», «características naturales del mar» o cualquier otro término similar empleado para referirse a una región geográfica no prejuzgan los derechos y deberes de los Estados en virtud del Derecho Internacional.*
2. *España entiende que ninguna disposición del presente Acuerdo podrá interpretarse de forma contraria a la libertad de las aguas de alta mar, reconocida por el Derecho Internacional.*
3. *España entiende que la expresión «Estados cuyos nacionales pescan en alta mar» no debe proporcionar nuevos fundamentos para la jurisdicción basada en la nacionalidad de personas que practican la pesca en alta mar diferente del principio de jurisdicción del Estado del pabellón.*
4. *El Acuerdo no concede a ningún Estado el derecho a mantener o aplicar medidas unilaterales durante el período transitorio a que se refiere el apartado 3 del artículo 21. Por consiguiente, tras dicho período, en caso de no alcanzarse*

ningún acuerdo, los Estados actuarán únicamente de conformidad con las disposiciones que figuran en los artículos 21 y 22 del Acuerdo.

5. En lo referente a la aplicación del artículo 21, España entiende que, cuando el Estado del pabellón declare que tiene intención de ejercer su autoridad, de conformidad con las disposiciones del artículo 19, sobre un buque pesquero que navegue bajo su pabellón, las autoridades del Estado que lleva a cabo la inspección no tratarán de ejercer autoridad alguna sobre dicho buque al amparo de las disposiciones del artículo 21.

Cualquier conflicto relacionado con este tema deberá resolverse de conformidad con los procedimientos establecidos en la Parte VIII del Acuerdo. Ningún Estado recurrirá a este tipo de litigio con la intención de retener bajo su control un buque que no navegue bajo su pabellón.

España considera, además, que la palabra «ilícitas» que figura en el apartado 18 del artículo 21 del Acuerdo debería interpretarse a tenor del Acuerdo en su conjunto y, en particular de sus artículos 4 y 35.

6. España reitera que todos los Estados deberán abstenerse, en sus relaciones, de recurrir o amenazar con recurrir a la fuerza, de acuerdo con los principios generales del Derecho Internacional, la Carta de las Naciones Unidas y la Convención de las Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar.

Además, España subraya que el uso de la fuerza tal como se contempla en el artículo 22 constituye una medida excepcional que deberá basarse en el respeto más riguroso del principio de proporcionalidad y que todo abuso de éste implicará la responsabilidad internacional del Estado de la inspección. Los casos de inobservancia se resolverán por medios pacíficos, y de conformidad con los procedimientos aplicables a la solución de litigios.

Además, España considera que las modalidades y condiciones adecuadas para el abordaje y la inspección tendrían que seguirse elaborando de conformidad con los principios aplicables del Derecho Internacional en el marco de las organizaciones y acuerdos de pesca regionales y subregionales adecuados.

7. España entiende que en la aplicación de las disposiciones de los apartados 6, 7 y 8 del artículo 21, el Estado del pabellón podrá basarse en los requisitos que imponga su sistema jurídico, con arreglo a los cuales la parte acusadora sea competente para decidir si entabla o no una acción judicial a tenor de todos los hechos concurrentes en un caso. Las decisiones del Estado del pabellón basadas en los mencionados requisitos no deberán interpretarse como falta de respuesta o como inacción.

8. España estima que las Convenciones constitutivas de organizaciones regionales de ordenación pesquera —como NAFO, NEAFC o ICAT—, en sus condiciones de tratados internacionales especializados, prevalecen jurídicamente sobre el Acuerdo de Nueva York, que dispone de normas de carácter general sobre la conservación y ordenación de poblaciones de peces transzonales y de poblaciones de peces altamente migratorios. En este sentido, la Parte VI del Acuerdo, «Cumplimiento

y Ejecución», al establecer los procedimientos de visita e inspección, deberá considerarse como una regulación supeditada a los mecanismos alternativos establecidos por las organizaciones o arreglos subregionales o regionales de ordenación pesquera, siempre que cumplan efectivamente la obligación que, en virtud del Acuerdo de Nueva York, incumbe a sus miembros o participantes de asegurar el cumplimiento de las medidas de conservación y ordenación establecidas por la organización o el arreglo.

9. España entiende que, cuando en el artículo 8.3 del Acuerdo se menciona el concepto del interés real al referirse a los Estados que pueden ser miembros de una organización regional de ordenación pesquera, se deberá entender dicho concepto de tal manera que las organizaciones regionales de ordenación pesquera queden, en cualquier caso, abiertas a todos los Estados con una flota que pesque o haya pescado en la zona del Convenio constitutivo de dicha organización, y sobre la cual el Estado del pabellón esté capacitado para ejercer el cumplimiento y ejecución. Las condiciones de participación en tales organizaciones reflejarán el interés real de los citados Estados en las pesquerías.

10. España recuerda que como miembro de la Comunidad Europea ha transferido la competencia a la Comunidad en algunos asuntos que regula la Convención. España confirma con estas palabras las declaraciones hechas por la Comunidad Europea en el momento de la ratificación de la Convención para la aplicación de las disposiciones de la Convención de las Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar de 10 de diciembre de 1982, relativas a la conservación y ordenación de las poblaciones de peces transzonales y las poblaciones de peces altamente migratorios.

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

DER STAATSEKRETÄR
DES AUSWÄRTIGEN AMTS
Jürgen Chrobog

10117 BERLIN, DEN
WERDERSCHER MARKT 1

Herr Generalsekretär,

ich beehre mich, Ihnen unter Bezugnahme auf die Hinterlegung der Ratifikationsurkunde zu dem Übereinkommen vom 4. August 1995 zur Durchführung der Bestimmungen des Seerechtsübereinkommens der Vereinten Nationen vom 10. Dezember 1982 über die Erhaltung und Bewirtschaftung von gebietsübergreifenden Fischbeständen und Beständen weit wandernder Fische folgendes mitzuteilen:

Die Bundesrepublik Deutschland erinnert daran, dass sie als Mitglied der Europäischen Gemeinschaft die Zuständigkeit für bestimmte, in dem Übereinkommen geregelte Angelegenheiten, die im Anhang I zu dieser Erklärung aufgeführt sind, an die Europäische Gemeinschaft übertragen hat.

Die Bundesrepublik Deutschland bestätigt hiermit die von der Europäischen Gemeinschaft bei der Ratifikation des Übereinkommens abgegebenen Erklärungen (siehe Anhang II).

Genehmigen Sie, Herr Generalsekretär, den Ausdruck meiner ausgezeichnetsten Hochachtung.

Seiner Exzellenz
dem Generalsekretär der Vereinten Nationen
Herrn Kofi Annan
New York